

Патријарх Порфирије: Трудимо се да наш став буде: „Нека буде воља Твоја”

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије началствовао је 7. априла 2022. године, на Благовести, светом архијерејском Литургијом у храму Светог Саве на Врачару.

Саслуживали су Његово Преосвештенство Епископ ремезијански г. Стефан, протојереј-ставрофор Радивој Панић, протојереји Ненад Јовановић и Драган Шовљански, јереј Далибор Панић, протођакони Младен Ковачевић, Драган Радић и Радомир Врућинић и ђакон Владимир Милановић, у молитвеном присуству Његовог Преосвештенства Епископа далматинског г. Никодима.

На почетку свете Литургије патријарх Порфирије је рукопроизвео у чин протођакона професора Православног богословског факултета у Београду ђаконa др Драгана Радића и ректора Богословије Светог Саве у Београду ђаконa Радомира Врућинића.

Беседа Патријарха српског г. Порфирија на Благовести

У име Оца и Сина и Светог Духа. Браћо и сестре, радујмо се данас радошћу великом јер славимо Благовести. Данас славимо Пресвету Богородицу, Ону којој смо безброј пута у току овог поста из дубине душе радосно узвикивали: Радуј се, Невесто неневесна!

Током овог поста у одређени дан служили смо акатист Пресветој Богородици. Сутра, у недељи акатиста, опет се Њој обраћамо или боље рећи славимо и величамо Пресвету Богородицу и имамо свеноћно бденије које служимо Богу са Пресветом Богородицом и у Њену част. И тада ћемо безброј пута говорити: Радуј се! Тачније у току акатиста 144 пута ћемо поновити те речи. Није то случајан број. То је број који одражава пуноћу и спасење. Радуј се, јер си Царев Престо! Радуј се, јер носиш Носиоца света! Радуј се, јер се Тобом обнавља створење! Радуј се, јер се у Теби зачиње Створитељ! Радуј се, Тобом се рај створи! Радуј се, Невесто неневесна, и још много пута заједно узвикујемо, а на данашњи дан посебно када славимо празник Благовести.

Дивног ли чуда, непојмљивог, надумног, и немоћи наше да опишемо, да изговоримо, да представимо себи и свету ту велику тајну која се збила на дан Благовести! Наиме, у одломку из светог Јеванђеља по Луки описана је непојмљива слику и тајна, тренутак када се архангел Гаврило пред Пресветом Богородицом појавио и када је Њој обзнанио да ће се од Ње родити Спаситељ света, да ће се у Њој спојити неспојиво, да ће се саставити у Њој и Њом небо и земља. Било шта што се не слаже са нашом логиком, што измиче могућностима наших опажања, у нама ствара у најмању руку недоумицу, често и бојазан и страх, а камоли речи упућене једној Жени да ће се Њом и из Ње родити Онај који је створио свет. Тајна Божјег деловања, тајна Његове љубави је неизрецива. Само онај који вером приступа Богу и приступа тој тајни може знати – не разумети умом, него истински читавим својим бићем знати, а опет у том знању изниче потпуна тајна и реалност – шта Он хоће, шта је Његова воља и шта Он чини. Вером чистом и смиреном све што је немогуће човеку може постати могуће и не само то него вером коју је имала Пресвета Богородица, вером у Бога и Њеним крајњим смирењем, могло се догодити то да је Бог дошао у свет, наравно, Духом Светим и са вером у Бога кроз Сина у Духу Светом.

Кључна реченица која изражава суштински животни став Пресвете Богородице јесте оно што јој поручује архангел Гаврило и што се не може уклопити ни у какве теорије, логике и теорије овога света, а то је израз Њене

вере кроз речи: Нека ми буде по речи Твојој. Тамо где Дух Свети говори, где нам се Бог обраћа нашим делом, нашим смирењем, нашим прихватањем воље Божје, могуће је све, па и, ево, највеће могуће чудо да се Син Божји може родити у Дјевини и да Она постане Икона Цркве, да преко Ње дође Смисао постојања свакога човека.

За нас хришћане, браћо и сестре, реч Божја јесте реч Јеванђеља, реч Цркве. Тамо где постоји смирење и спремност да Реч Божју учинимо начином свога постојања, да га учинимо својим животом, све је могуће, јер све бива Духом Светим. Баш онако како се Дух Свети надносио над Земљом кад је Бог стварао свет и као што је Дух Свети осенио Пресвету Богородицу и као што се изливао на апостоле, Дух Свети се излива и у душе и у срца свакога човека који Богу, попут Пресвете Богородице, одговара: Нека буде по речи Твојој, Господе. Нека буде воља Твоја такође изговара сам Господ у молитви Оче наш и ми ту молитву и реченицу понављамо непрестано свакога дана. Да буде по речи Божјој, да буде воља Његова значи имати правила живота која неретко нису у сагласју са правилима живота која су резултат разних философија и теологија, резултат разних гласања и одлука у великим светским форумима који проглашавају шта је то истина. Релативни људи, пролазни људи, који су сваки дан све ближи својој немоћи и потпуном ишчезавању на крају одлучују о томе шта је истина, шта је правда, шта је лепота. Сама реч истина значи да је оно што она открива увек исто. Йуди који се непрестано мењају самим тим мењају непрестано из дана у дан, из форума у форум, из платформе у платформу своје истине и то показује колико су исти, колико су заправо њихове речи истините.

Будимо увек заједно са Пресветом Богородицом. Њеним молитвама и заступништвом трудимо се да наш став буде: Нека буде воља Твоја. Амин!

Његова Светост Патријарх је након заамвоне молитве поздравио српску децу из випе земаља, учеснике међународног квиз такмичења Знаменити Срби, која су улепшала празнично сабрање:

Браћо и сестре, нека је благословен данашњи дан и празник. Нека је на спасење свето причешће и молитве. Нека Бог да да никада не буде по вољи нашој него увек по вољи Божјој како нас учи Пресвета Богородица, тј. да се наша воља усагласи са вољом Божјом. Данас имамо и посебну радост да су са нама овде на светој Литургији, да се заједно молимо Богу и да се причестимо, наша деца из разних крајева. Наиме, Фондација Мир Божји организовала је

сусрет српске деце из Србије, Босне и Херцеговине, Хрватске, Словеније, Италије... учеснике међународног квиз такмичења Знаменити Срби у којем је учествовало преко 900 такмичара, око 300 екипа из 11 држава.

Они су, колико сам чуо и свима на томе честитам, показали изузетно добро познавање теме која је била задата. Показали су итекако не само да су заинтересовани за свој идентитет, већ да се истински у животу ангажују на остварењу и очувању свог идентитета, али уједно показали су – деца то боље знају него ја – истинско и пуно поштовање других, другачијих, оних који припадају другачијем идентитету и другом народу. Само онај који зна себе, који зна свој идентитет, који зна ко је, зна и реч Христову, реч Јеванђеља, Реч Цркве, Реч Пресвете Богородице да су сви људи браћа, да су сви позвани да друге препознају као једнако вредне себи, да су сви позвани да буду спремни да служе не само себи и својим потребама него у истој мери да служе и потребама других и другачијих, јер Реч Господња гласи: Да сви једно будемо. На то нас Бог позива, јер смо пре свега сви једни; сви смо један и јединствени људски род. То можемо да будемо само ако слушамо реч Јеванђеља, реч Христову, ако слушамо реч Цркве, ако имамо Пресвету Богородицу, коју данас славимо, као узор, ако знамо да нас Она позива да се у потпуности посветимо вољи Божјој, Његовом промислу, Његовој речи, ако увек говоримо: Нека буде воља Божја, а не воља наша. Тада ће та воља увек бити воља љубави.

Поздрављам све наше малишане, ако тако смем да кажем са обзиром да нисте сви исто годиште; има вас између десете и петанесте године узраста. У сваком случају, сетимо се да смо сви позвани да будемо малишани, да будемо деца. Пресвета Богородица је имала петанест година у тренутку када ју је Дух Свети осенио, када јој се архангел Гаврило показао. Она је, дакле, једна од малишана, први Малишан кога треба да славимо, коме треба да се молимо и на кога да се угледамо.

